

„Længde“, som det ærede Medlem yttrede. Sagens Længde er nemlig ikke et tilstrækkeligt Motiv til at udsætte Valgets Godkjendelse; vi kunne ikke indrette det saaledes under vore Forhandlinger, at hvert enkelt Medlem nødvendigvis skal have Afgang til at læse alle mulige Dokumenter og Aktstykker, førend man kan komme til at stemme over dem i Salen. Hvis denne Forbring fastholdes i sin Skarphed, er parlamentarisk Forhandling saa godt som umulig. Naar vi inddelte Thingets Medlemmer i 4 Afdelinger til Valgbrevets Prøvelse, saa er det Mening, at den Prøve, som hver enkelt Afdeling underkaster selv et omskridt Valg, skal, hvad det rent Faktiske angaar, tages for god og gylbig af de øvrige³ af Thinget, og er det ikke Meningen, at hele Fremgangsmaaden med Inddelingen i Afdelinger absurd. Denne Sag er ikke i mindste Maade af det Omfang, at det skulde have været umuligt for Udvalget at komme til et Resultat. Vi troede det, da vi saae den store Bunte, men det viste sig ved nærmere Efterlysning, at det Meste af Bunken var Valglister og Stemmelistier, og naar Alt kommer til Alt, ere Forhørene ikke af større Omfang, end at vi have kunnet gjøre os fuldstændig bekendte dermed. Nu har hele Afdelingen gjort sig bekendt dermed, hele Afdelingen har, hvad det Faktiske i denne Sag angaar, kunnet gjenneaa Dokumenterne, og det er fuldstændig urigtigt, dersom man nu vilde udsætte Sagen blot, for at Thingets øvrige Medlemmer kunde blive bekendte med dette lange Forhør. Nei, skal der være Mening i Denvisningen, maa det være den, at der skal anstilles flere Undersøgelser, væsentlig for at konstatere, om der i Nise og Bregninge Sogne er Vælgere, hvis Stemme findes anførte paa Valg- og Stemmelistierne, skjøndt de ikke personlig have været til Stede. Mindretallet i Udvalget har nu den Overbevisning, at, efter at baade Forerne for Valg- og Stemmelistierne i disse forskjellige Afdelinger i Kredsen have erklæret, at samtlige de Vælgere, hvis Navne staa opførte paa Listierne som havende stemt, have personlig været til Stede, have vi ikke anset det for berettiget at udsætte Valgets Godkjendelse længere. De Herrer, som derimod se Sagen saaledes, at det er nødvendigt at anstille nærmere Undersøgelser om Afstemningen i disse Sogne, kunne ikke godkjende Valget, førend de ere komne til at saae det konstateret, at virkelig ingen Vælger er bleven opført som havende stemt, skjøndt han har været borte og mødt pr. Søn, Fætter, Neveu eller hvad det nu kan være. Der er endnu en lille Bemærkning, som jeg vil tillade mig at gjøre. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg) fandt, at der kunde være Noget, som talte for en Forandring i vor Praxis med Hensyn til ugodkjendte Valgs Stilling, med Hensyn til uanerkjendte Medlemmers

Stilling her i Thinget. Han mente, at det maatte kunde være rigtigt, at man havde det saaledes, som man f. Ex. har det i Frankrig i det franske Deputeretkammer, at selv om et Valg er ansægtet, vedbliver dog den Paagjældende at have Sæde i Deputeretkammeret, at kunne deltage i Afstemningen og — maatte ogsaa dette Punkt turde for tjene at nævnes — vedblive at have sine Diæter som Deputeret. Dersom en saadan Ordning blev gennemført, tror jeg dog, at man meget hurtigt vilde komme til det Resultat, at, om den end medførte nogle Fordele, medførte den tilvisse ogsaa store Mangler, og det er i alt Fald ikke for Diebliffet mit Indtryk, at det vilde være den retteste Løsning af Vanskeligheden at gennemføre det Princip, at uanerkjendte Medlemmer bleve delagtige i Afstemningen. Ogsaa en saadan Regel vilde meget let kunne misbruges saaledes af en hensynsløs Majoritet, at Valg, der i Virkeligheden burde være ugyldige, længe bleve holdte hen som svævende mellem gylbig og ugyldig, og et Parti derved kunde blive ved at nyde den Tilførelse i Styrke, som saadanne Valg vilde yde. Jeg tror derfor ikke, at denne Fremgangsmaade vil være at anbefale. Derimod skal jeg ikke negte, at gjentagne Erfaringer ved disse Valgbrevets Prøvelse her i Thinget have ledet mig til den Tro, at det maatte ikke vilde være en ubelidig Reform, dersom vi kom til, som det er sket paa andre Steder, at henlægge Prøvelsen af tvivlsofne Valg fra Forsamlingen til en særlig konstitueret Domstol. Det er en Reform, som er sket for ikke lang Tid siden, vistnok 10 eller 12 Aar siden, i England og som har vist sig at være i allerhøieste Grad velgjørende for den hele politiske Stilling mellem Partierne, uden at man der hidtil har seet fremkommende Klage over, at derved Underhuset var berøvet et af de vigtigste Privilegier, idet den paagjældende Domstol er stillet paa en saadan Maade, at den saa at sige udøver sin Myndighed paa Underhusets Vegne. Det er ikke nogen ny Autoritet, der træder ind som dømmende, men det er en Delegation af vedkommende Forsamlings Dommermyndighed over Valgene, som der har fundet Sted. Smidlertid, hvad enten man maatte dele den af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein-Ledreborg) eller den af mig fremsatte Anskuelse eller misbillige dem begge, hjælper det os ikke ved nærværende Leilighed, her er det givet, at vor Praxis medfører, at ethvert udsat Valg bevirker, at den paagjældende, dog mulig gylbige Repræsentant foreløbig udelukkes fra Deltagelse i Afstemningen, og derfor skal man ikke udsætte noget Valg, naar ikke tvingende Grunde nøde dertil. Mindretallet i Afdelingen kan ikke erkjende, at der ved den Leilighed er tilstrækkelig Grund til at foretage en saadan Udsættelse, og derfor ønske vi, at Valget maa blive godkjendt strax, idet den øvrige Undersøgelse da kunde foregaa i Udvalget for Valgbrevets Prøvelse og andre Steder uden Forhaling.